

едни на други бащите и майките на гробарите: за да осигурятъ храна на своите деца.

Пернатите пжтници. Вие всички знаете, че много отъ нашите птици отлитатъ наесенъ въ топли страни и се връщатъ при насъ на пролетъ. У насъ презъ зимата ги заплашва гладъ и студъ. Не е лесна работа прелитането: по пжтя ги чакатъ много незгоди и опасности и затова преди отлитането птиците се събиратъ на голъми ята: въ ято птиците по-лесно летятъ, защото по-лесно се пори въздуха. Всъко ято си има водачи, които водятъ подире си ятото и му показватъ пжтя. Едни птици летятъ безспирно и дено и ноще, други правятъ отвреме навреме спирания. По команда на водача цълото ято се спуска на земята за храна или на водопой. Въ това време, докато ятото се храни или почива, водачътъ стои на постъ, оглежда се и ослушва се, за да разбере нѣма ли наблизо нѣкаква опасностъ; по команда на водача, цълото ято пакъ хвърква и лети по-нататъкъ. Много опасности се изпрѣчватъ по пжтя на птиците и много отъ тяхъ загиватъ. Но много-много повече биха загинали, ако всѣка птица би летѣла сама, като сама се бори съ всички беди. Ето защото се съединяватъ по много въ ята за своето трудно и опасно пжтешествие.

Птиците въобще живѣятъ по-често на ята, отколкото единично, па и тѣзи, които живѣятъ поотдѣлно или на двойки, отвреме навреме се събиратъ заедно; напр. орлите и другите хищни птици понякога се събиратъ по нѣколко за общъ ловъ. Въ далечния северъ птици даже отъ разни породи се събиратъ заедно и си правятъ гнѣзда близо едно край друго, за да пазятъ по-добре яйцата и